

PHẬT NÓI KINH QUỶ TỬ MẪU

Hán dịch: Mật tên người dịch. Nay phụ bản sao chép của đời Tây Tấn
Việt dịch: HUYỀN THANH

Khi Đức Phật đi dạo đến nước **Đại Đâu** thời trong nước có một người mẹ có nhiều con, nhưng Tính rất ác, thường thích đi bắt trộm con của người khác, giết chết để ăn. Nhà có con bị chết cũng chẳng biết là ai đã ra tay, chỉ biết đi đến ngã tư đường kêu khóc, xong rồi quay về cùng nhau bàn luận. Như vậy chẳng phải là một ngày.

A Nan (Ānanda) với chúng Sa Môn đi ra ngoài thì gặp người khóc lóc, nên quay trở về cùng nhau bàn luận, xót thương cho nhà có con bị chết

Đức Phật liền biết chúng Sa Môn bàn luận nên đi đến chỗ của chúng Sa Môn. Đức Phật hỏi chúng Sa Môn: “Trước đây, chúng Sa Môn đang bàn luận chuyện gì vậy?”

A Nan bạch Phật rằng: “Chúng con ra ngoài đi **Phân Vệ** (Paiṇḍapātika:khất thực) thấy trong ngã tư đường có nhiều người kêu khóc, liền hỏi người kêu khóc: “*Vì sao người lại kêu khóc?*” thì được báo rằng: “*Con của tôi chắc chết, chẳng biết thi thể ở chỗ nào?!...*” Người kêu khóc như vậy, chẳng phải là một nhà đều có con bị chết”

Đức Phật liền vì A Nan, chúng Sa Môn nói: “Trong nước này có người bắt trộm con nít, chẳng phải là người phạm, hiện là **Quỷ Tử Mẫu** (Hārī) nay sinh làm người, vui thích đi bắt trộm con của người. Mẫu đó có một ngàn người con, năm trăm con ở trên Trời, năm trăm con ở Thế Gian. Một ngàn người con đều là **Quỷ Vương**, một Quỷ Vương có hàng vạn Quỷ theo hầu. Như vậy, năm trăm Quỷ Vương ở trên Trời quây nhiễu chư Thiên, năm trăm Quỷ Vương ở Thế Gian quây nhiễu Đế Vương với người dân. Năm trăm Quỷ Vương như vậy thì hàng Trời cũng không biết phải làm thế nào?!...”

A Nan bạch Phật rằng: “Quỷ Tử Mẫu đi đến ở trong nước này. Nay có thể báo ban khiến cho chẳng bắt trộm con người được chăng?”

Đức Phật nói: “Rất tốt! Có thể khiến cho chẳng bắt trộm con của người nữa”

A Nan hỏi Phật: “Nên dùng nhóm phương tiện nào khiến cho chẳng bắt trộm con của người nữa?”

Đức Phật liền bảo A Nan đến chỗ Mẫu ấy cư ngụ, chúng Sa Môn cùng nhau chờ đến khi Mẫu ấy đi ra xong, sau đó cùng bắt lấy đứa con, đem đến dẫu trong Tịnh xá. Chúng Sa Môn liền đi, chờ Mẫu đó đi ra ngoài, tùy lúc sau bắt lấy đứa con, được một ngàn đứa con, đem dẫu trong Tịnh Xá

Mẫu kia liền đi bắt trộm con của người, đi vào trong nhà chẳng thấy con cái đâu, liền buông thả con của người khác, chẳng dám giết nữa. Liền đi tìm con, khắp trong nhà chẳng biết con ở đâu. Liền đi ra ngoài đến ngã tư đường, khắp trong thành cũng chẳng tìm được. Lại đi ra bên ngoài thành tìm chẳng được, liền vào trong thành, vừa đi vừa kêu khóc. Như vậy, mười ngày Mẫu ấy liền phát cuồng, xõa tóc vào chợ, kêu khóc, đâm vào bụng, ngửa mặt lên Trời, hô gọi lớn, nói lời rồ dại, lại cũng chẳng ăn uống

Đức Phật sai vị Sa Môn đi đến gặp Mẫu ấy hỏi: “Vì sao trong chợ, lại xõa tóc kêu khóc?”

Mẫu liền bảo Sa Môn rằng: “Con của tôi bị mất tích, chúng rất nhiều cho nên khóc như thế”

Sa Môn nói: “Bà muốn được gặp con của bà chăng?”

Mẫu bảo rằng: “Tôn muốn được gặp”

Sa Môn nói: “Bà hãy xem xét kỹ. Nếu muốn được thì ở chỗ kia có Đức Phật, có thể đến đó hỏi Đức Phật. Đức Phật là người biết việc đương lai với việc đã qua. Bà đi đến ắt có thể được gặp con của bà”

Mẫu nghe lời này, ý hiểu biết vui vẻ, liền theo vị Sa Môn đi đến chỗ của Đức Phật, ở trước mặt đức Phật vui vẻ làm lễ

Đức Phật liền hỏi mẫu: “Làm gì mà kêu khóc ở trong chợ?”

Mẫu báo với Đức Phật rằng: “Con của con bị mất tích”

Đức Phật hỏi mẫu: “Người con con của người ở chỗ nào mà con của người bị mất tích?”

Mẫu yên lặng chẳng nói. Đức Phật lại hỏi mẫu: “Người con con của người ở chỗ nào, hãy nghĩ lại đi?”

Mẫu yên lặng chẳng nói vì biết bắt trộm con của người là ác. Mẫu liền đức dậy, cúi đầu sát đất, lễ Đức Phật: “Vì con ngu si!...”

Đức Phật lại hỏi: “Người có yêu con chăng?”

Mẫu nói: “Con có đức con, ngồi đứng thường muốn mang nó bên cạnh con

Đức Phật lại hỏi: “Người có đứa con, lại biết yêu thương nó. Vì sao mỗi ngày đi bắt trộm con của người khác? Người khác có con cũng như người yêu thương nó. Nhà có con bị chết cũng đi trên đường kêu khóc như người. Người trở ngược lại, bắt trộm con của người, giết chết rồi ăn. Sau khi chết, người sẽ vào trong Địa Ngục ở **núi Thái**”

Mẫu nghe lời này xong, liền sợ hãi

Đức Phật lại hỏi: “Người có chắc muốn được gặp con của người chăng?”

Mẫu liền đứng dậy, lại cúi đầu mặt sát đất: “Nguyên thương xót con!...”

Đức Phật liền bảo mẫu rằng: “Nếu con của người ở đây thì người có chắc sẽ tự hối lỗi chăng? Nếu có thể tự hối lỗi thì sẽ trả con lại cho người”

Mẫu nói: “Con có thể tự hối lỗi”

Đức Phật nói: “Người có thể tự hối lỗi thì nên làm điều gì để tự hối lỗi?”

Mẫu nói: “Con nghe Đức Phật dạy bảo **Giới** (Śīla), nên tùy theo Phật dạy, tự hối lỗi. Khi Đức Phật trả con của con lại thì con chẳng dám xa lìa lời Đức Phật đã dạy”

Đức Phật nói: “Người xem xét kỹ lời của mình đã nói chưa?”

Mẫu nói: “Con đã xem xét kỹ, như Đức Phật nói”

Đức Phật liền trao cho **năm Giới**: Một là chẳng sát sinh, hai là chẳng trộm cắp, ba là chẳng dâm dục, bốn là chẳng nói hai lưỡi, năm là chẳng uống rượu. Báo đáp lại thì hãy đem trả những đứa con ấy.

Đức Phật liền vì **Quý Tử Mẫu** nói: “Người có một ngàn đứa con đều được nói theo tên gọi của **Thiên Tử** (Deva-putra). Năm trăm đức con ở trên Trời đều là vua trong loài Quý, Tướng Quý, quan thuộc... ganh ghét nhiều hại dân của cõi Trời. Năm trăm đức con ở Thế Gian quấy nhiễu các người dân. Con của người là Quý Vương đem

theo số vạn Quý. Như vậy năm trăm đứa con đem theo quan thuộc của Quý: một lần chẳng thể xưng số, rất ganh ghét ác hại. Hoặc tự xưng làm **Thần cây cối** (Thụ Mộc Thần), hoặc làm **Thần đất** (Địa Thần), hoặc làm **Thần nước** (Thủy Thần), hoặc giả dối làm anh em, vợ con của người từ bên nội, bên ngoại của nhà oan uổng. Hoặc làm **Thần biển** (Hải Thần), hoặc làm **Thần thuyền xe** (Thuyền Xa Thần). Hoặc làm **Thần nhà cửa** (Xá Trạch Thần), hoặc tự xưng là **Đạ Tại Minh Trung Thần** (vị Thần trong chỗ mù mịt của bóng đêm), Hoặc khiến người mộng, thức. Hoặc khiến người sợ hãi, vì người làm điều quái lạ. Tự xưng là **Tinh Tử** (ngôi sao dẫn đến cái chết). Tự xưng là **Bệnh Tử** (Bệnh tật dẫn đến cái chết). Như vậy làm cho con người hồ đồ não loạn, đi theo bất kỳ một nơi nào, rất ganh ghét ác hại. Như vậy, giả bộ xưng khiến cho con người nấu giết cúng tế. Người chẳng biết, phần lớn làm việc nấu giết. Ăn uống là Quý, Quý đó cũng chẳng đồng ý ăn, đầu mỗi là ganh ghét hãm hại khiến cho con người phạm tội giết chóc, khiến cho người vào trong Địa Ngục. Chủ yếu chẳng cần ăn, thấy người cúng tế thì vui. Quý như vậy cũng có thể hộ giúp cho sự sống của mạng người, chỉ ích cho tội lỗi. Người ngu si chẳng biết, cố giữ sự nghèo túng của Quý”.

Quý Tử Mẫu nghe Đức Phật nói lời này, tức một lòng tự hối lỗi, liền được **con đường của Tu Đà Hoàn** (Śrotāpanna-mārga: Nhập Lưu Đạo) biết phương đến, việc đi...quỳ thẳng lưng bạch Phật rằng: “Con ngu si chẳng biết, đời đời có ác mới như thế. Nay con được trì Giới, suy nghĩ con đường **trung chính**. Tâm của con đều nhìn thấu suốt, quay trở lại thần một ngàn đức con của con. Nay con mới biết nơi của Đức Phật, mỗi mỗi đưa đến sự hoàn thành của lời nói (ngữ thành). Nguyện Đức Phật thương xót con. Con muốn khiến cùng với Đức Phật kết điều thiết yếu. Con muốn báo đáp ơn của người trên Trời dưới Trời”

Đức Phật nói: “Lành thay! Như người có ý rất tốt này”

Đức Phật nói: “Từ đây trở đi, nên xưng lời nói này: liền dùng nghỉ bên Tịnh Xá của Phật. Người dân trong nước ấy, không có con mà đi đến cầu con thì ban đứa con cho họ, ước nguyện tự tại. Ta sẽ **Sắc** cho **họ của đứa con** (từ tính) cùng khiến đi theo hộ giúp con người, chẳng được sáng bấy quấy nhiễu.

Đứa muốn theo Quý Tử Mẫu cầu nguyện thì có tên là **Phù Đà Ma Ni Bát**, chị gái tên là **Chích Nặc**

Quý thuộc trên Trời dưới Trời là **Ma Ni Bát Chủ**. Bên trong bốn biển: **Thuyền Xa** giữ gìn đời sống có tài sản, đều thuộc **Ma Ni Bát**

Ma Ni Bát cùng với Đức Phật kết điều thiết yếu: **Thọ Giới Chủ** giúp cho con người tài vật

Chích Nặc Chủ Nhân nếu có sự sinh đẻ ắt sẽ cứu giúp

Có Thiên Vương tên là **Tỳ Sa Môn** (Vaiśravaṇa) chủ của **Tứ Thiên Địa** hộ giúp mạng sống của con người, ra vào thường theo Tỳ Sa Môn

Cầu nguyện có Đại Quý Vương tên là **A Tu Luân** (Asura) chủ các vua Rộng (Long Vương), các người có khí độc thuận theo cầu nguyện khiến cho chất độc chẳng phạm con người

Cầu nguyện nên có **Tâm hiền từ** (Maitra-citta: Từ Tâm) không có chỗ dùng cảm tạ, cũng không có chỗ ăn nuốt con người.

Theo điều cầu nguyện thì tại người nào mà cầu cho như thế? Chủ yếu không có chỗ cầu làm, cũng chẳng đòi hỏi con người. Người đến trước mặt **Phù Đà Ma Ni Bát** để làm lễ”.

PHẬT NÓI KINH QUỶ TỬ MẪU

Hết

05/04/2015